

1. Professor Nathan Aviezer, **צו תשע"ג: תפילה במקום קרבן היא**, <http://www.biu.ac.il/JH/Parasha/tzav/aviezer.doc>
בפרשתנו התורה ממשיכה לפרט את הלכות הקרבנות. להלן נדון בקשר שבין הקרבנות לתפילות לפי הקביעה של רבי יהושע בן לוי: "תפילות כנגד תמידין (קרבנות) תיקנו" (ברכות כו:). כלומר הז"ל תיקנו תפילות כתחליף לקרבנות שבוטלו עם חורבן בית המקדש.

In our parshah, the Torah continues to spell out the laws of the korbanot. Further along we will deal with the connection between korbanot and prayers as per the principle established by Rabbi Yehoshua ben Levi: "The prayers were established parallel to the *temidin* (korbanot)." (Berachot 26b) Meaning, our Sages enacted the prayers as a replacement for the korbanot which were halted with the destruction of the Beit haMikdash.

2. Daniel 6:11

וַדְּנִיאל כְּדִי יָדַע דֵּי רְשִׁים כְּתָבָא עַל לְבָיְתָהּ, וְכוּיָן פְּתִיחָן לֵהּ בְּעֵלְמָהּ נֶגְדַּי יְרוּשָׁלַם וְזִמְנִין תְּלַתָּהּ בְּיוֹמָא הוּא בְּרַךְ עַל בְּרִכּוּהִי וּמְצִלָּא וּמוֹדָא קֳדָם אֱלֹקָה כָּל קָבֵל דֵּי הָנָא עֲבַד מִן קֳדַמְת דְּנָה:

And when Daniel learned that the text had been recorded, he ascended to his house, which had windows open in its upper floor opposite Jerusalem, and three times each day he would kneel on his knees and pray and thank before Gd, as he had done before this.

3. Talmud, Megilah 17b

שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר רבי יוחנן ואמרי לה במתניתא תנא: מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר.

Shimon haPekuli arranged eighteen blessings before Rabban Gamliel in Yavneh. Rabbi Yochanan said, or it was taught in a *braita*: 120 sages, including several prophets, set the structure of the eighteen blessings.

4. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Tefillah 1:4

כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע נתערבו בפרס ויוון ושאר האומות ונולדו להם בנים בארצות הגוים ואותן הבנים נתבלבלו שפתם והיתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה וכיון שהיה מדבר אינו יכול לדבר כל צורכו בלשון אחת אלא בשיבוש שנאמר "ובניהם חצי מדבר אשדודית וגו'"... וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותקנו להם שמנה עשרה ברכות על הסדר, שלש ראשונות שבה לד' ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות לכל הפצוי איש ואיש ולצרכי הציבור כולן, כדי שיהיו ערוכות כפי הכל וילמדו אותן ותהיה תפלת אלו העלגים תפלה שלימה כתפלת בעלי הלשון הצחה...

When the Jews were exiled among the nations during the time of evil Nevuchadnezzar, they mixed among the Persians, Greeks and other societies. Their children were born in the lands of the nations, and their languages were confused, the language of each a mixture of many languages. When one would speak, he could not recite all he needed to say in one tongue, but in a mixture of tongues... When Ezra and his court observed this, they enacted eighteen structured blessings. The three initial blessings praise G-d, and the three closing blessings are of thanks. The intermediate blessings contain requests for all needs, as central blessings meant to include all individual and communal needs. This way, the prayers would be structured in the mouths of each person, and each person would learn the prayers, and so the prayers of these poor speakers would be complete, like the prayers of people whose command of the language is pure...

5. Mishnah, Tamid 5:1 (as explained by Rambam)

אמר להם הממונה "ברכו ברכה אחת", והן ברכו. קראו עשרת הדברים, שמע, והיה אם שמוע, ויאמר. ברכו את העם שלש ברכות: אמת ויציב, ועבודה, וברכת כהנים. ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא:

The designee said to them, "Bless one blessing [*Ahavat Olam*]," and they blessed. They recited the Ten Devarim, Shema, v'Hayah im shamo, Vayomer. They blessed the nation with three blessings: Emet v'Yatziv, Avodah (Retzeh), and Birkat Kohanim (Sim Shalom). And on Shabbat they added a blessing for the departing shift.

The two forms in Bereishit

6. Bereishit 14:18-20, 29:32-35

(יח) ומלפי צדק מלך שלם הוציא להם נין והוא כהן לקל עליון: (יט) ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לקל עליון קנה שמים וארץ: (כ) וברוך קל עליון אשר מגן צריך בידה וימתן לו מעשר מכל:

(לב) ומהר לאה ומלך בן ומקרא שמו ראובן פי אמרה פי ראה ד' בעניי פי עתה יאהבני אישי:... (לה) ומהר עוד ומלך בן ומלך הפעם אוהה את ד' על כן קראה שמו יהודה ומעמד מלדת:

7. Bereishit 18:23-25, 25:22

(כג) ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: (כד) אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: (כה) חללה לה מעשת פדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק פרישע חללה לה השפט כל הארץ לא יעשה משפט:

(כב) ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלה לדרש את ה':

8. Bereishit 4:13

(יג) ויאמר קון אל ד' גדול עוני מנשא:

9. Bereishit 12:7, 26:25, 31:54

(ז) ויבא ד' אל אברהם ויאמר לזרעה אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח לד' הנראה אליו:

(כה) ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה' ונט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר:

(נד) ויזבח יעקב זבח בקר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויילינו בקר:

10. Bereishit 12:7-8

(ז) ויבא ד' אל אברהם ויאמר לזרעה אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח לד' הנראה אליו: (ח) ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ונט אהלה בית אל מים וקעי מקדם ויבן שם מזבח לד' ויקרא בשם ד':

11. Bereishit 12:6-8, 13:18, 22:13

(ו) ויעבר אברהם בארץ עד מקום שקם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: (ז) ויבא ד' אל אברהם ויאמר לזרעה אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח לד' הנראה אליו: (ח) ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ונט אהלה בית אל מים וקעי מקדם ויבן שם מזבח לד' ויקרא בשם ד':

(יח) ויאהל אברהם ויבא וישב באלני ממרא אשר בתברון ויבן שם מזבח לד':

(יג) וישא אברהם את עיניו ויבא ויבא אחר נאטו בסבב בקרניו וילך אברהם ויקח את האייל ויעלהו לעלה תחת בנו:

12. Bereishit 31:54, 33:20, 35:1, 46:1

(נד) ויזבח יעקב זבח בקר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויילינו בקר:

(כ) ויזב שם מזבח ויקרא לו קל אלעי ישראל:

(א) ויאמר אלעים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ויעשה שם מזבח לקל הנראה אליה בבקרחה מפני עשו אחיה:

(א) ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלעי אביו יצחק:

13. Mishnah Shevuot 2:2 (14a-b)

אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה [בטומאה, חייב] שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ובביא ואורים ותומים ובסנהדרין של שבעים ואחד ובשתי תודות ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות אחריהם וכל ישראל אחריהם. הפנימית נאכלת והחיצונה נשרפת. וכל שלא נעשה בכל אלו הנכנס לשם אין חייבין עליה:

Whether one entered the *azarah* or the area added to the *azarah* [in impurity, one was liable], for we only add to the city or the *azarot* with a king, prophet, *urim v'tummim*, Sanhedrin of 71 judges, two *todah* offerings and singing, and the court walks, with the two *todah* offerings behind them, and all Israel behind them. The inner offering is eaten, and the outer offering is burned. And if it is not done with all of this, one who enters that space [while impure] is not liable.

Evolution

14. Shemot 2:23-24, 15:1, 15:21, 32:11-13; Bamidbar 11:4

(כג) ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים וינאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ומעל שועתם אל האלקים מן העבדה: (כד) וישמע אלקים את נאקתם ויזכר אלקים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב:

(א) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לד' ויאמרו לאמר אשירה לד' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים:

(כא) ומען להם מרים שירו לד' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים:

(יא) ויחל משה את פניו ד' אלקיו ויאמר למה ד' יחרה אפיה בעמיה אשר הוצאת מארץ מצרים בכת גדול וביד חזקה: (יב) למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בקהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מתרון אפה והנחם על הרעה לעמה: (יג) זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדי אשר גשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם פכוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתו לזרעכם ונחלו לעלם:

(ד) והאספסוף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויכבו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר:

15. Bamidbar 6:23-27; Devarim 26:5, 26:15

(כג) דַּבֵּר אֶל אֱהֲרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: ס (כד) יְבָרְכֶה ד' וַיִּשְׁמְרֶה: ס (כה) יָאֵר ד' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְנֶךָ: ס (כו) יִשָּׂא ד' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׂם לָךְ שְׁלוֹם: ס (כז) וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם: ס (ח) וְעֲנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי ד' אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבָד אָבִי וַיִּרְדַּ מִצְרַיִמָּה וַיַּגֵּר שָׁם בְּמַתִּי מִעֵט וַיְהִי שָׁם לִגְוִי גְדוֹל עֲצוּם וְרָב: (ט) הַשְׂקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ אֲרָץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ:

16. Shemot 33:7; Devarim 26:2

(ז) וּמִשָּׁה יָקַח אֶת הָאֵהָל וַנִּטָּה לוֹ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה הֲרַחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֵהָל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מִבְּקֶשׁ ד' יֵצֵא אֶל אֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מַחוּץ לַמַּחֲנֶה: (ב) וְלִקְחֶתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תְּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר ד' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשִׂמְתָּ בַסֵּנַי וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ד' אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְנוֹ שָׂמוֹ שָׁם:

17. Bereishit 19:27, 24:63, 28:11

(כז) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פָּנָי ד': (סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה לְפָנוֹת עָרְב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וַהֲגִה גְמָלִים בָּאִים: (יא) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֵּן שָׁם פִּי בָּא הַשָּׁמַיִם וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשְׂם מֵרָאשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא:

18. Bamidbar 28:4

(ד) אֶת הַכֹּפֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֹּפֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם:

19. Talmud, Berachot 26b

איתמר: רבי יוסי ברבי חנינא אמר תפלות אבות תקנום, רבי יהושע בן לוי אמר תפלות כנגד תמידין תקנום. תניא כוותיה דרבי יוסי ברבי חנינא ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי... אמר לך רבי יוסי ברבי חנינא לעולם אימא לך תפלות אבות תקנום, ואסמכינהו רבנן אקרבתות.
It was taught: Rabbi Yosi b"R' Chanina said: Tefillot were enacted by the patriarchs. Rabbi Yehoshua ben Levi said: Tefillot were enacted parallel to the *temidin*. We have a a braita supporting Rabbi Yosi b"R' Chanina, and a braita supporting Rabbi Yehoshua ben Levi... Rabbi Yosi b"R' Chanina would reply: I'll tell you that the tefillot were enacted by the patriarchs, and the Sages linked them with the korbanot.